

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1954 r.

w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami w niektórych miejscowościach województw: gdańskiego, koszalińskiego, krakowskiego, lubelskiego, opolskiego, poznańskiego, stalinogrodzkiego i wrocławskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami w całości:

- 1) w województwie gdańskim:
w miastach: Gniew, Łeba, Nowy Staw i Tolkmicko;
- 2) w województwie koszalińskim:
w miastach: Bytów, Miastko i Sianów;
- 3) w województwie krakowskim:
w miastach: Krynica i Maków Podhalański;
- 4) w województwie lubelskim:
w mieście Międzyrzec Podlaski;
- 5) w województwie opolskim:
a) w powiecie prudnickim: w gminie Łącznik,
- 6) w powiecie raciborskim: w gminie Kuźnia Raciborska;
- 6) w województwie poznańskim:
w miastach: Koźmin, Murowana Goślina i Wągrowiec;

7) w województwie stalinogrodzkim:

- a) w powiecie będzimskim:
w gminach: Bobrowniki, Kazimierz, Łągisza i Ząbkowice;
- b) w powiecie rybnickim:
w gminach: Bełk i Chudów;

8) w województwie wrocławskim:

- w powiecie kłodzkim:
w gromadach: Bożków i Słupiec gminy Bożków.

§ 2. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami użytkowymi w województwie krakowskim: w mieście Wadowice.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

154

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych gospodarstw rolnych i niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 13 ust. 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od podatku gruntowego wolne są:

- 1) gospodarstwa rolne i leśne, będące we władaniu organów władzy i administracji państwowej, zakładów i instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw państwowych lub pozostających pod zarządem państwowym;
- 2) gospodarstwa przyzagrodowe członków rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych, którzy mają powyżej — mężczyźni 65 lat i kobiety 60 lat, jeżeli w ich gospodarstwie przyzagrodowym nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat zdolnych do pracy.

§ 2. Zwalnia się częściowo od podatku gruntowego osoby określone w art. 1 i art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112) w tym roku podatkowym, w którym trwała całkowita lub częściowa ich niezdolność do pracy zarobkowej, chociażby prawo do zasiłków uległo zawieszeniu.

§ 3. 1. Podatnikom, o których mowa w § 2, przyznaje się częściowe zwolnienie od podatku gruntowego w następującej wysokości:

1) jeżeli w gospodarstwie rolnym podatnika nie ma w roku przyznania ulgi zdolnego do pracy krewnego lub powinowatego:

- a) 50% podatku gruntowego przypadającego na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi do 13.200 zł,
- b) 25% podatku gruntowego przypadającego na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 13.200 zł;

2) jeżeli w gospodarstwie rolnym podatnika jest w roku przyznania ulgi jeden krewny lub powinowaty zdolny do pracy:

- a) 30% podatku gruntowego przypadającego na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi do 13.200 zł,
- b) 15% podatku gruntowego przypadającego na rok przyznania ulgi, jeżeli podstawa opodatkowania za ten rok w tym podatku wynosi ponad 13.200 zł.

2. Za krewnych i powinowatych w rozumieniu ust. 1 uważa się rodziców, rodzeństwo i małżonków rodzeństwa podatnika lub jego małżonka, dzieci podatnika — także dzieci przysposobione i pasierbów, jeżeli krewni ci i powinowaci mają: mężczyźni — od 18 do 60 lat, kobiety — od 18 do 50 lat; do tych krewnych i powinowatych nie wlicza się kobiety prowadzącej gospodarstwo domowe podatnika.

§ 4. 1. Ulgi określone w § 3 nie mogą przekraczać rocznie 1.600 zł dla jednego podatnika.

2. Ulgi te przyznaje się niezależnie od ulg przewidzianych w innych przepisach.

§ 5. Ulgi określone w § 3 stosuje się na podstawie pisemnego stwierdzenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej, że podatnik posiada prawo do zasiłku i pomocy na podstawie dekretu z dnia 13 listopada 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski, chociażby prawo to uległo zawieszeniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego poczynając od roku podatkowego 1954.

Minister Finansów: w z. J. Kołe

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

w sprawie zawieszenia na rok 1954 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania przychodów z działów specjalnych oraz z innych źródeł.

Na podstawie art. 8 ust. 5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 33, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 1953 r. w sprawie zawieszenia na rok 1953 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania

przychodów z działów specjalnych oraz innych źródeł (Dz. U. Nr 32, poz. 131 i Nr 50, poz. 254) stosuje się do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1954.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 415, z 1952 r. Nr 42, poz. 292 i z 1954 r. Nr 13, poz. 49) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne położone w różnych okręgach wymiarowych i zamieszkuje w jednym z tych okręgów, organem finanso-

wym właściwym dla wymiaru podatku gruntowego od wszystkich posiadanych gospodarstw jest organ właściwy dla terenu, na którym podatnik zamieszkuje.

2. Przepisu ustępu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli podatnik oprócz gospodarstwa rolnego położonego na ziemiach dawnych posiada ponadto gospodarstwo rolne położone na obszarze Ziemi Odzyskanych lub b. wolnego miasta Gdańska”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1954 r.

w sprawie tymczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego dla celów świadczeń rentowych.

Na podstawie art. 88 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu utworzenia komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, przewidzianych w

art. 14 dekretu, orzecznictwo lekarskie wykonują lekarze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. Przy zaliczaniu osób badanych do jednej z grup inwalidów określonych w art. 13 dekretu obowiązują następujące zasady:

1) osoby niezdolne w myśl dotychczasowych zasad orzecznictwa lekarskiego w sprawach inwalidzkich